

det er jo slet ikke noget Nyt. For saa vidt Øvrighederne ikke ere gaaede denne Vej, ere de gaaede tværtimod Loven; thi den Regel har været fastsat alle Tider. Men jeg vil haabe, at den høitærede Justitsminister ikke særlig vil gjøre opmærksom paa, at det skal være Halvdelen, men at det Skøn, som Øvrighederne hidtil have haft over, hvad en saadan Underholdning koster, altfor meget har rettet sig efter, hvad Barnet kunde udsættes for under de ugunstigste Forhold og paa daarligste Steder, og at man tværtimod burde tage Hensyn til, hvad Barnets forsvarlige Underhold vilde koste. Saa skal det nok vise sig, at det vil blive et anderledes stort Bidrag, end der hidtil har været. Tale om, og allermindst Halvdelen; det vil blive Alt, hvad der er Grund til at forlange, det vil blive saa meget; at alle Parter kunne være tilfredse, naar der bliver taget Hensyn til, hvad et Barns forsvarlige Underhold koster. Men medens de gode Øvrigheds personer ret godt vide, hvad det koster at opdrage deres egne Børn, saa tro de, at andre Folks Børn kunne opdrages for en saa ubetydelig ringe Del deraf, at det bliver aldeles forvindende. Det er kun disse korte Bemærkninger, som jeg, for ikke at udstrække Diskussionen for langt, har villet tillade mig.

Tutein: Jeg ønsker blot ganske kort at værgе mig imod den Indsigelse, der kom fra min Nabo her, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (H. Holm), som nu ikke er til Stede. Jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg ikke kom med nogen Beflydning mod den Befolkning, som han særlig repræsenterer, jeg har blot fremført som en Kjendsgjerning, at i den Kreds, hvor jeg lever, fødes der et uforholdsmæssigt stort Antal vægte Børn, men jeg har ikke udtalt Noget imod den Befolkning som det ærede Medlem særlig repræsenterer. Det ærede Medlem var i det Hele taget noget skarp, han anførte f. Ex. som Bevis paa den Vold som Manden udøvede mod Kvinden, den Smerte, som Kvinden havde ved at føde Børn! Saa blev der fra den høitærede Justitsminister fremhævet, at jeg skulde have gjort mig skyldig i en Inkonsekvens ved at foreslaa, at Staten skulde overtage Forsørgelsen af de Børn, som vedkommende Forfærger ikke selv kunde underholde. Jeg ser ikke nogen Inkonsekvents i mit Standpunkt. Den Tanke, som jeg der udtalte, var nærmest den, at Staten kunde overtage den Forpligtelse, som hidtil Kommunerne have haft, og det er en Tanke som heller ikke den høitærede Minister er fremmed for; vi se jo af en anden Lov, at den høitærede Minister er villig til at

lade saadanne Udgifter overgaa til Staten og det af samme Grund som her, fordi han mener, at under visse Forhold udfører Staten det paagjældende Hverv bedre end Kommunerne. Da jeg nu har Ordet, kan jeg ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa nogle Enkeltheder, som jeg er kommen efter senere. Der staar i § 1: „Forpligtelsen til at hve Barnets Moder Bidrag“. Jeg vil der sige, at det jo egentlig er til Barnet at Bidraget skal hvedes, og hvis det er Meningen maatte der staa, at det ogsaa skal hvedes til den, der træder i Modersens Sted hvis hun dør eller udvandrer. Naar det bliver staaende, som det staa, vil der efter en skarp Fortolkning Intet kunne kræves, hvis Moderen dør eller udvandrer, og det er vist næppe Meningen. I § 2 staar der, at Moderen til et udenfor Vgtestab aplet Barn skal kunne fordre Barnefaderen paalagt at afholde mindst Halvdelen af de Udgifter, som Barselsfærden medfører. Men hvis der nu ikke fødes noget Barn, hvis det er dødsødt eller hvis det er en Abort, saa bliver der jo dog Barselsfærd, og skal hun saa ingen Erstatning have? Det er ikke tydeligt. Det maa det Udvalg, som en Gang kommer, tage sig af. Saa er der endnu et tredie Punkt, der staar i § 4. Der staar nemlig, at hun kan fordre Bidraget erlagt af Fattigvæsenet i den Kommune, hvori Barnefaderen opholder sig; men der tillægges hende ikke den Ret, som der tillægges Kommunen i § 5 til at faae Faderens Opholdssted efterlyst ved Politiets Bistand. Det forekommer mig, at hvis man overhovedet vil den Ordning, saa bør man give Moderen samme Ret til at faae Faderens Opholdssted efterlyst, som man tillægger Kommunen. Jeg vil henstille dette til det Udvalg, som rimeligvis vil blive nedsat, for skulle vi have Loven, saa lad os faae den saa tydelig som muligt.

Justitsministeren (Kellermann):

Jeg skal, særlig foranlediget ved de Udtalelser, der faldt fra den sidste ærede Taler, men forøvrigt ogsaa noget foranlediget ved Ytringer fra andre Talere, minde om, at man ikke maa opfatte denne Lov saaledes, at man i den kan finde alle de Regler, som gjælde for Faderens Forpligtelse overfor det vægte Barn. Den maa ses i Belysning af den gjældende Lovgivning, som den slutter sig til, og man kan derfor ikke uden videre statuere, at, fordi der ikke staa Noget i denne Lov om en bestemt Pligt, saa habes denne ikke. Loven gaar naturligvis kun ud paa at fremhæve det Nye, man vil indføre, men forudsætter, at hele den gjældende Lovgivning i denne Henseende vedbliver at bestaa.